

det mener jeg, vi faa i Kraft af denne Lov, og derfor mener jeg, det er en Indrømmelse til Vønderne her i Landet og dertigennem ogsaa til Venstre, naar man endelig vil gøre dette til et politisk Spørgsmaal; men jeg mener, at denne Lov har Interesse baade for Højre og Venstre, baade for det større og for det mindre Landbrug. Jeg skal ikke nægte, at Spørgsmaalet om de Midler, der skalle anvendes til Bygningerne, er stort, men Tingets Flertal har gentagne Gange stemt derfor og vedtaget disse temmelig store Udgifter. Jeg skal ikke komme ind paa at drøfte det Spørgsmaal — det er ørkesløst om man kunde have sluppet billigere i saa Henseende. Jeg betragter den store Sum som en Gadeau til det danske Landbrug, baade det større og det mindre, og jeg stemmer med Glæde for den. Jeg har ikke stiftet Standpunkt i denne Sag; jeg har fra første Kærd af ønsket at knytte til denne Sag Statsunderstøttelsen til Landbrugs-skolerne og Folkehøjskolerne, og det har jeg opnaaet, og derfor kan jeg med Glæde tiltræde Forslaget nu. Jeg er glad ved, at jeg ikke har ladet mig forlede af det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgtres til at fremme denne Sag i Utide; thi saa havde vi ikke opnaaet det store Gode, som vi nu have opnaaet.

Jens Buss: Ja, jeg skal begynde med noget, som jeg er enig med den sidste ærede Taler i, og det er jo altid godt, at vi ere enige i meget væsentlige Sager angaaende denne Lov, og det er, at det, der skulde blive Resultatet af, at vi vedtog denne Lov, var, at vi fik Lærere uddannede ved Landbohøjskolen, som kunde gaa ud og blive en Velsignelse ved vore Landbrugs-skoler. Derfor tror jeg, det ærede Medlem fra Ods-herred (Korsgaard) tager fejl, naar han mener, at saadan en Skole kunde og burde rettest lægges endogsaa helt ude paa Landet; thi jeg er enig i, at de unge Mænd, som komme ind paa denne Skole, komme der ikke for at lære praktisk Landbrug — det kunde de lære andetsteds — men for at de skulde se at saa en videnskabelig Uddannelse, saadan at de virkelig kunne blive overlegne Lærere, om jeg saa maa sige, for de Elever, som de skulde undervise, og da ser jeg ikke rettere, hvad der ogsaa fremkom i det Udvalg, hvor vi behandlede denne Sag, end at det i visse Discipliner vil blive nødvendigt, selv efter at vi have faaet Landbohøjskolen udvidet, som her er foreslaaet, at benytte den polytekniske Lærestanstalt, men det kunne vi virkelig ikke, naar Landbohøjskolen ligger i en Købstad ude i Provinserne, og langt mindre

endnu, naar den ligger langt ude paa Landet. Jeg mistender ikke de Motiver, der, saa vidt jeg kan skønne af det ærede Medlems Udtalelser, ligge til Grund for hans Modstand mod denne Lov, men jeg tror ikke, man vilde gøre Landbruget i det hele en Tjeneste ved at følge ham, især finansielt taget, hvis vi virkelig skulde have noget fornødt og praktisk ud af denne Sag og naa til det Resultat, som det ærede Medlem fra Alsens og jeg ellers ere enige om, for det maa han indrømme mig, at hvis vi skulde have en jaadan Landbohøjskole paa Landet 2—3 Mile fra en Købstad og have den udstyret saaledes, at den er i Stand til at give sine Elever lige saa gode videnskabelige Hjælpemidler og Uddannelse som her i København, saa maatte der uhyre Summer til. Den Skole maatte beslaas med Lærerkrefter og Bygninger og Apparater, som vilde koste uhyre, derfor er det, jeg har ment, at denne Skole, som skal være en videnskabelig Højskole for Landbruget, og som navnlig skal uddanne Lærere, der kunne gaa ud og arbejde videre, er paa sin rette Plads her i København, hvor der er saa mange Anstalter og Samlinger, som kunne yde den Støtte og Hjælp, som intet andet Sted i Landet. Men særlig maa jeg sige til det ærede Medlem fra Alsens, at det er jo et meget væsentligt Punkt, vi ere enige i. Det med Agrarpolitikken klyser mig ikke. Det Standpunkt staar jeg paa den Dag i Dag. Jeg siger, at i dette Land, som er det stærkest agerdyrkende Land, maatte i hele den civiliserede Verden, dette Land, som mere end noget andet lever af sit Agerbrug, her maa vi sandelig først og fremmest og hovedsagelig tage Hensyn til denne Gren af Erhvervet, og derfor tager det sig ganske underligt ud og er for mig som Landmand en Krænelse, at de Professorer, der ansættes der ude ved Landbohøjskolen, ved Landbrugets Universitet, ere gagerede mindre end dem, vi lave juridiske Kandidater og Præster med. Det forekommer mig, at disse Lærerkrefter ere saadanne, at vi i højeste Grad maa sige, at Professorerne der have lige saa stort Krav paa en ordentlig Lønning som dem paa Frue-plads. Jeg vedkender mig altsaa fuldt ud Standpunktet: Agrarpolitikken og haaber aldrig at skulle i det Stykke stifte Anstuelser. Men jeg maa rigtig nok imødegaa det ærede Medlem, naar han talte om private Aftaler. Jeg tror, at Finansudvalget har i den Sag handlet loyalt og det baade i finansielle og Skole-Interesser, naar det har jagt: vi kunne ikke her tage en Lærer det ene Aar og to det andet, uden nogen Sinde at vide hvor det ender eller begynder. Derfor måtte vi denne